

סוסיאליזם ונשותיו ר' יהושע מילר

על ריטה

סיבובים של סוסים, שני מנועים ושני נשים — אלה הם החובבניות העיקריות של ענין המין, צאצאו השני של הנביא ממה, יורש העצר התפקיד האימאם שיהיה בן הישמעאלים המינה 12 מיוזין מאמנינים.

עלי נשא לאשה את ריטה, ומאז החלה דרך יסוריה. הוא הקדיש את עיקר זמנו ל- סוסים ולמרוצים, התייחס אל אשתו כאל שגיון, גם את ידידיה העליב. כסנוב אמיתי, הפנה פעם את גביו לגיון פונטיין ולבינג קרסובי, כשהופיעו בפתח ארמנו לבושים בעניבות צבעוניות, חולצות צעקניות וכובעי קש. עלי לבש כמובן, חליפת-ערב.

האם את ריטה...

ייתכן יריטה היתה סילחת על כל אלה, לולא הועמדה בצל עלידי עלי, הנגנרן האלוהי. כשססה עמו לניירובי, בירת קניה, חיכה להם בשדה-התעופה המון גדול של בני הכת הישמעאלית המקומית. שמישה אדירה הוקרבה לפתח המטוס. ריטה חשפה את שיניה בחיוך מקצועי שובה-לבבות — אולם השמישה הורמה מעל לראשו של עלי. איש לא שמ לב אל מלכת-החלומות של העולם המערבי.

כשנמאס גורל אכזר זה על ריטה, נטלה את בתה, יאסמין, חזרה לעולם הקולנועי. מיד החלה להקה שלמה של כוכבי-לכת חדשים סובבים מסביב לשמש הקורנת. כבר בערב יום גרושו מריטה השקיעה עלי את יגונו בכוס, השתכר בחברת דוגמנית-הצילום הצרפתית ליוה בורדן. אולם חיש מהר עלתה כוכבת אחת על כל האחרות, ושמה הופיע בטורי-הרכילות כיורשת מיועדת לריטה: ג'ין טירני.

ג'ין המתינה לרגע הגדול. היא האמינה שיום יבוא ועלי יגיש אליה, כפי שניגש לאשתו הראשונה, שאלה בקור-רוח: "חבני בת, האם רוצה את להיות אשתי?"

ג'ין עודנה מחכה. אולי למד עלי משני נסיונותיו הקודמים. אולי, ככל מוסלמי אדוק, אין הוא מתלהב כלל לחיים החרגוניים עם אשה אחת. מעריך בסתר בלבו את חוכמת הנביא שהתיר למאמינים לשאת ארבע נשים. בחודש שעבר, אחרי שנכשל במרוץ-הסוסים הצרפתי הגדול, ערך נשפיה גדולה. האחרים שמו לב שלא גרע עין מזמרת-עודן-לילה בריטית בשם טילדה לי, מנומשת וצרודת-קול. קולה לא ערב לאורחים ולעונאים. גם לא תנועותיה: "היא מתנועת בתן הטבעי של מקצוע-הביצים אוטומטי!" אולם, אמרו המקטרגים, יש לה יתרון אחד: היא דומה לריטה היתרת.

שעה שהעולם ניסה לנחש מי תהיה הכלה המיועדת מספר 3 היו בני כת הישמעאלים עסוקים בהסדרת רציפות השלשלת. עלי עצמו הכחיש בכל תיקף כאילו חשב מישוה אי פעם למסור את הירושה לאחיו החולמני והשקט. אחרי הכל, הסביר, כראש ולשמעאלים לא יהיה רק מנהיגם הרוחני, אלא גם בעל תפקיד חילוני חשוב.

נראה שהישמעאלים הסכימו לדעה זו. כתב לא מכבר עתון הכת בב מביי, הישמעלי. לרגל יום הולדתו של יורש-מוחמד רוזף הגשים: "נסיכנו האהוב השלים את שנת חייו ה-44. אנו מצטרפים לכל קהילות ה-ישמעאלים בעולם בברכנו את הוד מעלתו, הנסיר עלי האן. הוד מעלתו ירש את התכונות הנעלות של אביו."

ואמנם במידה מסיימת היה זה נכון מאד.

מספר 3: ג'ין טירני למדה כי סבלנות היא מידה חשובה. ביחוד כשהגבר מתמהמה.

מחיינו המטרופים של מעסיקו. הוא עשה את אשר עושה כל נהג טוב: רץ מיד לעתון-רכילות נפוץ. מכר לו את זכרוניתו. בין השאר: כיצד סגר אותו פעם עלי בארון-בגדים במלון ריץ. השאירו שם משך כמה שעות.

עלי הכחיש את הכל. "הוצאת דיבה בפי נשרת בוגדני", אמר בולזול. אולם החברה הגבוהה קראה בהנאה כיצד קפץ עלי מעבר ל-ר כדי לגנוב כמה ד' בדגנים, כמעט גורה על-ידי בעל-הגן המרוגז. היא האמינה גם לס פיר שעלי פצץ פצצת-סרחן ומיור אבק-גירוד בבית-קולנוע שייצג, כדי לשעשע את שני ילדיו מנשואיו הראשונים, הנסיכים קטין והלים.

אולם שיא הסיפור היה ללא רכילות: אורת החיים של החאן הצעיר. סדריו אופייני: בבוקר דהר עלי במכונית לשדה-התעופה שעל חוף הים-התיכון, טס לפאריס, דהר במכונית פרטית שנייה לזירתו כדי לאסוף את הדואר, דהר חזרה לשדה-התעופה, טס ללונדון, דהר במכונית פרטית שלישית למלון ריץ, טס משם לאירלנד כדי לבדוק סוס-מרוץ חדש. רכב 50 ק"מ על חסום, טס חזרה לפאריס לארוחת-ערב, חזר מאוחר בלילה במטוס חמישי לחוף הים התיכון.

הדירה מתמדת זו התאימה יפה לעלי, הרוכב בעצמו על סוסיו במרוצים, נהג ב-שעתו גם במרוצי-מכוניות. פעם, כשהיה עלי שקוע במראה רדנטי-בסגן מצרית במעודון-לילה, העירה אשתו ריטה היתרת לידיה: "את לא מבנה זאת. בעלי מתעניין כל חייו רק במספר סיבובים — סיבוביו של מנוע, של סוס-מרוץ או של כן-אדם."

את ריטה הכיר בעזרת רכילאית אלוה מאכסדל, שהביאה אותה לארמונו. ריטה המסכנה היתה נשואה או לאורסון חלס. גאון מטורף שעיצבן אותה מאד. עלי האלגנטי מצא חן בעיניה. הלה ידע לנצל את נצחונו: הוא שילב את זרועו בנרועה של הגברת חלס, לבש את חיוכו המקסים ביותר, ניגש בצורה זו אל אורסון חלס שעה שזה סעד במסעדה. אחר טס עם ריטה דחקא למלון השחיצי בי התגוררה איתה שעה אשתו, ג'ין.

אולם השאח חשש מפני שאיפתו של החאן. הוא גירש אותו, יחד עם גודו בניו. אגא חאן הראשון לא הצטרף: הוא הת-יישב בכומביי, ער לבריטים — תמורת תשלום מתאים — לקיים את השקט בהודו. כמנהיגה העליון של כת, אשר נאמניה פור-רים בכל רחבי ארצות האיסלאם, מאפריקה המרכזית ומארוקו ועד להודו ואפגאניסטאן, יכול היה לשרת את האנגלים שרות רב.

אגא חאן הנוכחי, השלישי, עלה לשלטון הרוחני בהיותו בן 7. מאז עברו 70 שנה, בהם לא חדל חאן אף לרגע קט לשוף בכל מאורו לחיות חיים של ג'נ-עדן. הוא תמך באנגלים נגד החאליף התורכי במלחמת ה-עולם הראשונה. ונגד גאנדי בימי המאבק לשיחרור הודו. משקלו הגופני עלה בהתמדה, ויחד עמו גם משקלו הכספי. כי בכל שנה שוקלים בני-הכת הנאמנים בעולם את גופו הנג שם, מוסירים לו משקל מקביל של זהב. רבים סברו כי אגא חאן הוא הגדול בעשירי העולם. שום אסיפה של נסיכים בריבירה לא היתה שלמה בהעדרו. סוסיו זכו במרוץ אחרי מרוץ, הכניסו לו הון נוסף. הגבר השמן, בעל המשקפיים והצילינדר המבריק, השמיד לקאריקטורה של עצמו, הפך נושא

מספר 2: ריטה היתרת מצאה כי סוסים אציליים עלולים להיות מתחרים רציניים מאד.

לקנאה בינלאומית. אולם מאחורי הרי הזהב, היו לו צרות משלו. העיקרית שבהן: מי היה יורשו, המנהיג הדתי הנערץ של כל הישמעאלים? בקרב הכת כבר קמה תנועת-רפורמה שנופה בחיי ההוללות של המנהיג, הזכירה לו בלי עדינות את דברי מוחמד הצנוע בנידון. אגא חאן שלח את אשתו השניה, רדנטי איטלקיה יפהפיה, למכה, שם הסתובבה ללא תכשטים, מצוידת רק במשקפי-שמש. אולם הוא לא ידע כיצד להוכיח לנאמניו כי הורש האמיתי לתפקיד מנהיג הכת הוא בנו עלי, ואכן, מעולם לא היה חי מועמד פחות משכנע לתפקיד כזה דתי.

ענין של אבקת גירוד

לא מכבר התפטר נהגו של עלי, אמרי חיליאמס, בטענו כי לקה במחלת-לב כתוצאה

"עלי? הוא נער חמוד מאד." כך אמרה ריטה הייתרת, כשהכירה אותו לראשונה. על אותן המלים עצמן חזרו שלוש כוכבות אחרות: איבון דהקארלו, ג'ון פונטיין וג'ין טירני.

אדם הזוכה לתסדי יפהפיות מקצועיות כה רבות, יכול להיחשב בצדק כאילו חי בגן-עדן. כאשר המדובר בעלי חאן (44). דעה זו במקומה. כי עלי אינו רק גבר יפהפה (עצם מראהו זרע מבוכה בלב אשה), אמרה רכילאית בינלאומית אלוה מאכסדל) ואחר מעשירי כדור-הארץ. הוא גם יורשו ה-49 של הנביא מוחמד, שליח אלה; אדם קדוש שאינו מסוגל, לפי עצם עקרונות הכת הישמעאלית, לחטוא כל חטא.

הזקן מן ההר

האמונה שאפשר להקים גן-עדן פרטי עלי אדמות עברה לעלי חאן כירושה. אבותיו לפניו ניגשו להמחיש אמונה זו, אם כי ב-זרכים אחרות, ללא עזרת יפהפיות הולידיות. איש מהם לא הצליח בכך כאותו פרטי בשם הסן אל-סבאך.

אל-סבאך ידע אל נכון להעריך את תענוגות החיים. הוא היה שייך לכת הישמעאלים שהאמנה כי החאליף השיעי השביעי האמיתי לא היה מוסה, אלא אחיו, ישמעאל, שהודח על-ידי אביו בגלל היותו שתיין מובהק. לכל המצאת של מוחמד, הוסיף אל-סבאך מצוה נוספת: רצה את אויבך. הוא הקדיש את כל חייו למצוה נעלה זו. אחרי שכבש את אלאמוה, מבצר פרטי הררי שלא ניתן להיכבש, הקים בו גן-עדן אמיתי. לגן-עדן זה הובאו במצב של עלפון מרוב עישון האשש, נאמניו שנבחרו לביצוע רצח. בהתעוררם מצאו הרוצחים-המיועדים את עצמם בגן נהר, מוקפים נשים יפות שמילאו את כל תאחתיהם, מלאכים ניגנו באזונהם, האשש והיין היו מצויים בשפע. זאת רק מיסרעה קטנה: אחרי שנהגו לשיבע והתעלפו שוב מרוב האשש, הוצאו מן הגן, נשלחו לרצוח את קרובם. הם עשו זאת בחתלהבות רבה, בידעם שאחרי ש בצעו את התפקידים ויהרגו עלידי שומרי-הראש של הנסיר הנרצה. יגיעו ישר לגן-העדן. הם נקראו על כן, "החאשישין".

אל-סבאך קרא לעצמו "מאלכ אל-ג'יבל" (מלך ההר). הצלבנים, שכרתו ברית עם נאמניו בסוריה, קראו לו "הזקן מן ההר", רקמו אודותיו אגדות לא-ינספור. אולם החאשישין לא החזיקו מעמד: מבצריהם בכל רחבי ה-מרחב הושמדו לפני 750 שנה.

לפני ההשמדה הכרוז לפתע המנהיג הרביעי של הכת שהוא בנו החוקי של החאליף החוקי. לפיכך היה, בעיני נאמניו, צאצא זקן של משפחת הנביא. הוא מסר תואר זה לבניו ולבני לבניו, יחד עם החלום של גן-עדן עלי אדמות.

אחד מהם שהתייחס לחלום זה ברצינות רבה, היה האימאם 46 של השלשלת, הסן עלי. חסן זה הקים עוד מפואר, מורכב מ-8000 פרשים, אשר כולם עזו אחד היו בניו. השאח הפרטי ידע להעריך גבר כזה, מינה אותו למושל מחוז קרמאן, העניק לו את התואר "אגא חאן", האדון העליון, ואמנם, אגא חאן, בעזרת בניו-פרשיו, הדביר את גאניסטאן, שם נמצאים רבים מבני הכת שלו.

שם ששובש על-ידי האירופים הקוראים כיום לכל רוצח פוליטי "אסאטין".

הנסיכה יאסמין, הילדה שלא זכתה לחיות עם האב הסבור כי סצצת-סרחון היא צענוע.